

สรุปสถานการณ์ทางสังคมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

ของจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี ๒๕๕๔

เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ประจำปี ๒๕๕๕

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ ได้รวบรวมข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ โดยจัดเก็บข้อมูลจากหลายแหล่งด้วยกัน ได้แก่

๑. จากองค์การปกครองท้องถิ่น จำนวนร้อยละ ๙๐ ขององค์การปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ผ่านแบบ อบท.

๑ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในสถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัด และจัดลำดับความสำคัญและความรุนแรงของปัญหาสังคมในพื้นที่

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลผ่านระบบเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม โดย จัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

๔ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ กลุ่มเป้าหมายละ ๔๐๐ ตัวอย่าง ๒ ครั้ง รวมทั้งสิ้น ๓,๒๐๐ ตัวอย่าง โดยจัดเก็บระหว่างเดือนเมษายน-กรกฎาคม ๒๕๕๔

จากแหล่งข้อมูลทั้ง ๒ แหล่ง ทำให้ผู้วิเคราะห์สามารถประมวลสถานการณ์ ปัญหาสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีแนวโน้มที่มีความน่าสนใจและสามารถ สรุปเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้ดังต่อไปนี้

กลุ่มปัญหาที่ ๑ ปัญหาในกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการพัฒนา

๑. ปัญหาเด็กและเยาวชน พบว่า ปัญหาเด็กและเยาวชนอีกเป็นจำนวนมากที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยสามารถเรียงลำดับ ตามความรุนแรงของปัญหา (ไม่สามารถระบุความรุนแรงเป็นร้อยละได้ เนื่องจากรวบรวมมาจากข้อมูลหลายแหล่ง) ได้ดังต่อไปนี้

๑) ปัญหาการดื่มสุราและการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงการเที่ยวเตร่ในช่วงเวลากลางคืน มีแนวโน้มที่จะกลับมาเป็นปัญหาใหญ่ของจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง

๒) ปัญหาทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งการขาดการป้องกันที่ดี

๓) ปัญหาความแตกแยกในครอบครัว หย่าร้าง การขาดความอบอุ่น อยู่ในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว และการขาดการดูแลจากคนในครอบครัว

- ๔) ปัญหาสุขภาพจิต ความเครียด ปัญหาซึมเศร้า อันเกิดจากการขาดทักษะชีวิตและการบริหารจัดการปัญหาที่ดี โดยพบมากในกลุ่มเยาวชน
- ๕) ปัญหาสุขภาพ การขาดการออกกำลังกาย และการมีโภชนาการที่ไม่เหมาะสม
- ๖) ปัญหาการติดเกมส์ อบายมุข และการพนันในรูปแบบต่าง ๆ
- ๗) ปัญหาการมั่วสุม รวมกลุ่ม/แก๊ง และสร้างความรำคาญให้กับชาวบ้าน
- นอกจากปัญหาด้านเด็กและเยาวชนที่พบแล้ว จากการทำงานยังพบปัจจัยเชิงบวก ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมกิจกรรมด้านเด็กและเยาวชนได้ ซึ่งปัจจัยบวกดังกล่าวคือ
- ๑) กระแสจิตอาสาและการทำงานเพื่อสังคมในเด็กและเยาวชน
 - ๒) ความต้องการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน
 - ๓) การเข้ามามีอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะเครือข่ายทางสังคม (Social Network) ซึ่งส่งผลทั้งในส่วนที่ดีและส่วนที่ร้ายกับเด็กและเยาวชน
๒. ปัญหาด้านคนพิการ พบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีผู้พิการที่จดทะเบียนจากกฎหมายเป็นจำนวนมาก ประมาณ ๓๒,๐๐๐ คน และเพิ่มขึ้นทุกเดือน ๆ ละ ๕๐๐ คนโดยเฉลี่ย โดยผู้พิการส่วนใหญ่เป็นผู้พิการด้านการเคลื่อนไหว จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาของผู้พิการสามารถเรียงลำดับตามความรุนแรงได้ดังต่อไปนี้
- ๑) ปัญหาการไม่ได้รับความช่วยเหลือทางสังคม
 - ๒) ปัญหาการไม่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการ
 - ๓) ปัญหาการถูกทอดทิ้งไม่ได้รับความเอาใจใส่จากครอบครัว
๓. ปัญหาด้านครอบครัว พบว่า ยังคงเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ เนื่องจากยังพบว่าครอบครัว ยังเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกและชุมชนอยู่ โดยพบว่า ปัญหาที่มีความสำคัญและมีความรุนแรงตามลำดับ ดังต่อไปนี้
- ๑) ปัญหาการหย่าร้าง แยกกันอยู่ หรือเลิกกัน นำมาซึ่งปัญหาครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว หรือบุตรหลานไม่มีผู้ดูแลพร้อมหน้า
 - ๒) ปัญหาสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ลูกหลานเที่ยวเตร่ ดิตห่วย
 - ๓) ปัญหาหัวหน้าครอบครัว มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ดิตเหล้า ดิตการพนัน
 - ๔) ปัญหาครอบครัวไม่เลี้ยงดูตามสภาพที่เหมาะสมหรือทอดทิ้งบุพการี
 - ๕) ปัญหาครอบครัวที่กระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

๔. ปัญหาผู้สูงอายุ เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่จังหวัดเชียงใหม่ ยังคงให้ความสำคัญ เนื่องจากจำนวนผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงใหม่ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามการเกิดขึ้นของสังคมผู้สูงอายุ จากการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุ มีปัญหาในหลายรูปแบบ โดยสามารถจัดลำดับความสำคัญ ของปัญหาดังต่อไปนี้

- ๑) ปัญหาผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงบริการ เบี้ยยังชีพและกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุด้านต่าง ๆ ได้
- ๒) ปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ และการเข้าถึงบริการทางสาธารณสุข
- ๓) ปัญหาความยากจนและมีภาระต้องเลี้ยงดูลูกหลาน
- ๔) ปัญหาช่วยเหลือตนเองไม่ได้และสมควรได้รับความช่วยเหลือ เป็นผู้สูงอายุที่อยู่ตามลำพัง และไม่มีผู้ดูแล
- ๕) ปัญหาการเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย

จากการศึกษายังพบอีกว่า ในจังหวัดเชียงใหม่ ยังมีปัจจัยเชิงบวกที่เอื้อต่อการดำเนินงานผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงใหม่อีกหลายปัจจัย เช่น สภาพสังคมซึ่งเน้นเรื่องการดูแลผู้สูงอายุ และให้ความสำคัญกับความกตัญญู เครือข่ายด้านผู้สูงอายุที่เข้มแข็งและมีบทบาทมาก สภาพสังคมที่ยอมรับนับถือและเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุเป็นผู้นำในชุมชน เป็นต้น

๕. ปัญหาด้านแรงงานต่างด้าว พบว่า ในปี ๒๕๕๔ ปัญหาแรงงานต่างด้าว มีความรุนแรงมากขึ้น และพบว่าเป็นปัญหาที่มีจำนวนกลุ่มเป้าหมายมากที่สุดถึง ๕๕,๑๘๐ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๗ ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดที่ได้มีการสำรวจในแบบ อบท.๑ ประจำปี ๒๕๕๔ ปัญหาด้านแรงงานส่วนใหญ่เป็นปัญหาแรงงานต่างด้าว เนื่องจากเป็นพื้นที่ปลายทางของการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวจากประเทศพม่า และประเทศอื่น ซึ่งแรงงานกลุ่มนี้ มักจะได้รับผลกระทบทางสังคมในหลายรูปแบบ ได้แก่

- ๑) ปัญหาสิทธิและความเท่าเทียมกันทางสังคม
- ๒) ปัญหาการต่อเป็นเหยื่อของการเอาเปรียบ แรงงานและการค้ามนุษย์

๖. ปัญหาสตรี กำลังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากปัญหาครอบครัว ที่มีแนวโน้มของการหย่าร้างสูง มีปัญหาการทะเลาะเบาะแว้ง ใช้ความรุนแรง และมีรูปแบบ ที่เป็นครอบครัวเดี่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้สตรีต้องแบกรับภาระในการดูแลครอบครัว และสมาชิก ในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษา พบว่า ในจังหวัดเชียงใหม่ มีปัญหาเกี่ยวกับสตรีใน ๓ ประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

- ๑) ปัญหาสตรีหม้ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง และดูแลครอบครัวในฐานะหัวหน้าครอบครัวเป็นปัญหาหลักที่มีผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มนี้ (ร้อยละ ๙๕)
- ๒) ปัญหาหนี้สิน
- ๓) ปัญหาสตรีถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ
- ๔) ปัญหาสตรีถูกละเมิดทางเพศ

กลุ่มปัญหาที่ ๒ ปัญหาคุณภาพชีวิต

ปัญหากลุ่มที่ ๒ เป็นปัญหาสังคมในภาพรวม ว่ามีปัญหาในรูปแบบใด และปัญหาใดมีความสำคัญมาก โดยสามารถสรุปเป็นสภาพปัญหาต่าง ๆ ตามลำดับความรุนแรงของปัญหาได้ดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาด้านการมีงานทำ รายได้ และหนี้สิน อันเนื่องมาจากมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ การว่างงาน การมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย และปัญหาการมีหนี้สินทั้งในและนอกระบบ โดยแบ่งเป็นปัญหาต่าง ๆ ตามลำดับความรุนแรง ดังต่อไปนี้
 - ๑) ปัญหาการมีหนี้สินและมีปัญหาในการส่งใช้เงินกู้ยืม
 - ๒) ปัญหาการมีรายได้น้อยขาดแคลนทุนประกอบอาชีพ
 - ๓) ปัญหาการว่างงานและไม่ประกอบอาชีพ
- ๔) ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม พบว่า ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยในหลายประเด็น โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่
 - ๑) การไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยต้องอยู่ในที่สาธารณะ
 - ๒) การอยู่อาศัยในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อภัยธรรมชาติและภัยลักษณะอื่น ๆ
 - ๓) การอยู่อาศัยในที่ที่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม
 - ๔) สภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่มั่นคงถาวรควรได้รับการซ่อมแซม
- ๕) ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย พบว่า ปัญหาสำคัญที่สุดด้านสุขภาพ โดยเรียงตามลำดับได้ดังนี้
 - ๑) ปัญหาจากโรคจากการใช้ชีวิตไม่เหมาะสม เช่น มะเร็ง เบาหวาน ความดันหัวใจ
 - ๒) ปัญหาโรคเอดส์และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์
 - ๓) ปัญหาด้านความเครียด อาการทางจิต และประสาท
 - ๔) การติดสุราเรื้อรัง
 - ๕) ปัญหาการติดยาเสพติดร้ายแรง
 - ๖) ปัญหาติดโรคระบาดที่ระบาดระหว่างปี

- ๓) ปัญหาการเจ็บป่วยที่ทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้
- ๖) ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ปัญหาด้านความปลอดภัยที่สำคัญที่สุดคือ
- ๑) ปัญหาได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ภัยแล้ง ภัยน้ำท่วม ภัยหนาว
 - ๒) การได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะ
 - ๓) การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน
 - ๔) ปัญหาความไม่ปลอดภัยในทรัพย์สิน
 - ๕) ปัญหาการถูกทำร้ายร่างกาย
 - ๖) ปัญหาสิ่งแวดล้อมทางเพศ
- ๓) ปัญหาด้านการศึกษา พบว่า ปัญหาใหญ่ที่สุดคือ
- ๑) ปัญหาผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้
 - ๒) ปัญหาการว่างงานหลังจบการศึกษา ในระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี
 - ๓) ปัญหาเด็กไม่สามารถเข้าเรียนต่อภาคบังคับได้ เนื่องจากความไม่พร้อมทางเศรษฐกิจและครอบครัว
 - ๔) ปัญหาการออกจากโรงเรียนกลางคัน
- ๔) ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม พบว่า ปัญหาด้านนี้มีความรุนแรงน้อยที่สุด ในกลุ่มปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่ก็ยังพบว่ามีปัญหาในระดับหนึ่ง โดยปัญหาที่รุนแรงที่สุดได้
- ๑) ปัญหาการมีร้านค้าที่ขายเหล้าและบุหรี่ อยู่ใกล้กับ สถานศึกษาและศาสนสถาน
 - ๒) ปัญหาการเพิ่มขึ้นของร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต และร้านเผยแพร่สื่อลามกในท้องถิ่น
 - ๓) ปัญหาความปรองดองและความแตกแยกในชุมชน ซึ่งต้องการการจัดการด้านความสมานฉันท์

จากสภาพปัญหาทั้ง ๒ ประเด็นข้างต้น ทางคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริม การ
 จัดสวัสดิการสังคมจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นคณะอนุกรรมที่มีบทบาทหน้าที่ ในการกำหนดประเด็น ปัญหา
 ในเชิงพื้นที่และเชิงประเด็น เพื่อกำหนดแนวทางและกรอบการของงบประมาณจากกองทุน ส่งเสริมการจัด
 สวัสดิการสังคมของจังหวัดได้พิจารณาสภาพปัญหาต่าง ๆ แล้ว และได้มีการจัดลำดับ ความสำคัญของ
 ปัญหาสำคัญของจังหวัด โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาครอบครัว

ครอบครัวถือว่าเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมและสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม การสามารถสร้างความเข้มแข็งและอบอุ่นให้กับครอบครัวได้ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาคืออื่น ๆ ของสังคมได้อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาสตรี ปัญหาด้านผู้สูงอายุ ปัญหาคนพิการ และปัญหาด้านแรงงาน นอกจากนั้น ยังพบอีกว่า กลุ่มปัญหาที่ ๒ ปัญหาคุณภาพชีวิตของจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านรายได้ และหนี้สิน ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาวัฒนธรรม ล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการขาดการดูแลที่ดีในครอบครัวทั้งสิ้น

จังหวัดเชียงใหม่ จึงได้กำหนดให้ปัญหาครอบครัวมีความสำคัญที่สุด และกำหนดให้เป็นแผนหลักของจังหวัดในการแก้ไขปัญหาโดยเน้นรูปแบบการจัดทำแผนเพื่อแก้ไขปัญหาใน ๒ รูปแบบได้แก่ การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมด้านครอบครัว โดยทำกับ ครอบครัวโดยตรง เช่น ค่ายครอบครัวสัมพันธ์ กิจกรรมรณรงค์ด้านครอบครัว กิจกรรม เสริมสร้างความเข้มแข็งและความสัมพันธ์อันดีของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น ในรูปแบบที่ ๒ เป็นการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมกับสมาชิกภายในครอบครัวในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น เด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ คนไร้สัญชาติ และผู้สูงอายุ เป็นต้น โดยเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยง หรือความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ลดปัญหาการอยู่ร่วมกันของกลุ่มเป้าหมาย กับสมาชิกในครอบครัว และการเพิ่มศักยภาพของครอบครัวให้สามารถอยู่ร่วมกับ กลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ได้อย่างมีความสุข

การดำเนินงานด้านครอบครัวในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เกิดการบูรณาการ การทำงานร่วมกันจากหลายแหล่งงบประมาณ เนื่องจากเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ และได้รับการสนับสนุนจากจังหวัดค่อนข้างมาก ทำให้มีแหล่งงบประมาณสนับสนุนการทำงานมาก ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณปกติของทาง พมจ.และหน่วยงานอื่น ๆ งบประมาณยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด งบจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และการดำเนินงาน แก้ไขปัญหายาเสพติดผ่านยุทธศาสตร์รั้วครอบครัว ทำให้สามารถ ดำเนินการได้ อย่างครอบคลุมและเกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง

๒. ปัญหาเด็กและเยาวชน

ปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาเดิมที่เคยมีการดำเนินการอยู่แล้วในจังหวัดเชียงใหม่ และยังคงมีอยู่ในจังหวัดแต่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามสถานการณ์ปัญหาและปัจจัยเชิงบวกที่ได้นำเสนอข้างต้น ยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนในปีนี้ จึงเน้นการดำเนินงาน

เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากงบประมาณยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ บูรณาการกับโครงการ ตามงบประมาณของสำนักงาน พมจ.เชียงใหม่ และหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะส่งผลดีและเกิดประสิทธิภาพในแบบองค์รวมต่อเด็กและเยาวชนในพื้นที่

แกนกลางสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ คือ สภาเด็กและเยาวชน และเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เช่น สมาชิกรโครงการ TO BE NUMBER ONE, เครือข่ายเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม และวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานจะเกิดจากความต้องการของกลุ่มเด็กและเยาวชนเอง

๓. ปัญหาการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

สังคมเมืองเชียงใหม่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยมีจำนวนผู้สูงอายุ ประมาณร้อยละ ๑๓ ของประชากรทั้งหมดและกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเกินมาตรฐาน เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อม ทั้งในการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหา และพัฒนาผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ นอกจากนั้น ยังจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อม ผู้ที่กำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุให้ได้เรียนรู้ และมีความพร้อม ก่อนที่จะเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุอีกด้วย

การดำเนินงานของจังหวัดเชียงใหม่ จำเป็นที่จะต้องดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด คณะเทคนิคการแพทย์ ม.เชียงใหม่ สาขาสภาผู้สูงอายุ แห่งประเทศไทย เชียงใหม่ และเครือข่ายผู้สูงอายุในจังหวัด เพื่อให้เกิดการดำเนินงานแบบรอบด้านและสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ ได้อย่างเป็นแบบองค์รวมต่อไป